

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VIII. Ab anno 670. ad annum 680.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

Ingens cometa terret Orientem. Saraceni Liciam & Ciliciam invadunt, ipsi urbi Constantinopolitanæ ingenti apparatu bellico formidabiles.

✽(672.)✽ S. Audoenus Rotomagensis in Gallia Episcopus cum multis nobilibus Gallis ad limina Apostolorum Petri & Pauli Romam peregrinatur, ibidemq; donaria multa & pretiosa quæ Galli miserunt diversis Ecclesiis offert. Cumque aliquando ad S. Petri Confessionem hunc versum incepisset *exultabunt sancti in gloria*, divinitus illi responsum est, *& letabuntur in cubilibus suis.*

Obiit Reccesvinthus Hispaniarum Rex, vir piissimus & religiosissimus, cui sine filiis mortuo successit Vamba, per vim & invitatus ad thronum evehctus: cujus electio dum inungeretur miraculo confirmata est, ex vertice inuncto in modum ascendentis vaporis columba candida sursum evolante, quo signo regni sub eo futura felicitas portendebatur.

Sebbi Rex Saxonum Orientalium, postquam triginta annis regnum administrasset, monasticam vitam cum uxoris consensu amplectitur, & paulò post de fine vitæ instante divinitus præmonitus sanctè obit.

obit. Cùmque post mortem sarcophago imponeretur breviori, quàm procera statura exegisset, manifesto miraculo sarcophagus se extendit, ut corporis recipiendi congruâ longitudine capax esset.

Saraceni Constantinopolim obsident: contra quos Romani sæpe dimicant, à mense Aprili ad Septembrem usque: cùmque hyemâssent Cyzici anno sequente iterum obsederunt, semper ope B. Mariæ V. repulsi, redeuntesque ad Scyllæum promontorium, tempestate jactati perièrunt. Eodem anno Dux alter Saracenorum contra Romanos Duces dimicans triginta milia suorum perdidit. Tunc temporis inventus est ignis, quem marinum, sive vulgò græcum vocabant, in aquis ardescens, quo Arabum naves exarserunt; sed plurimum profuit ad illas victorias Constantini pietas, omnibus copiis & machinis longè potentior.

✽(673.)✽ Grimoaldo Longobardorum Regi defuncto successit ejus filius Garibertus, qui mox sublatus est. Berdardus autem filius Ariperti Regis ex cæde fugiens hæsit apud Francos, & aliquamdiu in Britannia, ubi divinâ voce monitus est de morte Grimoaldi. Itaque rediens in patriam tertio mense à Regis morte, ab

omni-

omnibus Longobardis Rex agnitus est. Insignis pietatis fuit, uti ex ejus & uxoris operibus colligitur.

Tyranni duo contra Vambam rebellant, Ildericus Gothus præfectus Gallix Narbonensis, & contra eum missus Paulus Græcus, vir impius & sceleratus, ideoque brevi exterminandus.

✽(674.)✽ Vamba fultus Vasconum & Francorum ac præcipuè divino auxilio adversus tyrannos Ildericum & Paulum progreditur. Lustrato autem exercitu, quotquot deprehendit adulteriis inquinatos, eorum virilia amputari jussit, has Christiano duce ac Rege dignissimas voces edifferens: *Ecce jam judicium imminet belli, & licet fornicari? ut Deus ad iracundiam provocetur? frustra progreditur ad bellum, quem iniquitatis vomitatur exemplum.* Sic præparatus Vamba, & Angelorum insuper custodia exercitum suum visibiliter circumvallante præmunitus, sex mensium spatio utrumque tyrannum fortiter debellavit, omnibus sacris vasis & ecclesiarum ornamentis, quæ sacrilegè deprædati erant, receptis, & locis sacris, unde ablata erant, restitutis, & Paulum quidem barbâ rasum, coronâ ex corio coronatum, indutum sordidis vestibus, & nudum pedibus ac strigoso

goso camelo impositum duxit ignominio-
se in triumphum, ac deinde diris, sed pro
meritis suppliciiis affecit.

✽(675.)✽ Celebrantur in Hispania
Concilia Toletanum XI. & Braccarense III.

Saraceni autem cum navibus ducentis &
septuaginta Hispanias aggressi, à Vam-
ba feliciter repressi, classe eorum exustâ,
& non tantum terrestribus, sed & mariti-
mis præliis confecti & deleti sunt.

✽(676.)✽ Adeodatus moritur, &
Donus Papa creatur, aliter *Domnus* &
Domnio appellatus.

Saraceni Madaitarum seu Maronitarum
metu, qui eorum ditionem in Syriâ ac Pa-
læstinâ invaserant, redemerunt à Constau-
tino pacem tributo annuo trium millium
librarum auri, virorum captivorum quin-
quaginta, & totidem nobiliorum equo-
rum, quo audito Avars quoque pacem
postulârunt. Sic pax diu optata Impera-
toriæ pietatis præmium fuit, & Constanti-
nus allaborans Deo, sibi quoque Deum
habuit allaborantem.

De statu Ecclesiæ Anglicanæ refert Be-
da, illam Ecclesiam floruisse his tempori-
bus sicut paradysum, abundantem liliis sa-
crarum Virginum, violis Monachorum,
& sanctissimorum Antistitum coronis.

✠(677.)✠ Theodorus Constantinop:
& Macarius Antiochenus Episcopus, sig-
niferi duo Monothelitarum erigunt ve-
xilla impietatis suæ, & Pontificum ante-
cessorum (præter nomen Honorii, quem
à suâ parte stetisse protervè mentiebantur)
& Vitaliani nomina ex sacris Dipty-
chis expungunt, infcio & nequaquam con-
sentiente Imperatore. Sed de his quoque
Ecclesiæ acerrimis hostibus postea Dei au-
xilio fretus Imperator victoriam retulit.

S. Audoenus Rothomagensis Episcopus
moritur, pace prius inter Neustrios & Au-
strasios compositâ. dignissimus Antistes,
ut in pace æternâ requiesceret.

✠(678.)✠ Donus Papa moritur, in
eius locum Agatho successit, natione Si-
culus, ex monacho factus Pontifex. Pe-
tebatur hinc universalis Synodus ad com-
ponendas Ecclesiæ lites, cujus cura de-
mandata est Theodoro Exarcho, ut nihil
Occidentalibus Episcopis ac monachis de-
esset, & ne hoc concilium bellum exortum
in Bulgaros turbaret, tributo cum eis Im-
perator pactus est.

Imperator Theodorum Constantinop: E-
piscop: expulit sede, quia ausus erat Vi-
taliani nomen è Diptychis expungere, ei-
que Georgius Catholicus suffectus est, &
pari-

pariter magnus obex pacis Ecclesiasticæ sublatuſ eſt.

Mahuvias princeps Saracenorum obit, relicto ſucceſſore Gigide, filio & regni hærede.

Paulò ante obitum Mahuviæ inventum eſt ſudarium capitiſ Chriſti Servatoriſ, de quo ſcribit Beda, quòd litigantibuſ de eo Chriſtianis cum Judæis, ob grande, quòd ejuſ poſſeſſoribuſ accidere conſueverat, pecuniæ lucrum. Mahuvias Chriſtum judicem precatuſ fuerit, ut controverſiam miraculo dirimeret. Cùmque in ignem ſudarium inieciſſet, inde veloci raptu effugerit in altum, atque diu in aère veluti volitans ac luſitans ſuſpenſum tandem cunctiſ utrimque intuentibuſ, in ſinum alicujus Chriſtiani ſe leviter depoſuerit, quo prodigio theſaurus penes Chriſtianos permanſit.

✠(679.)✠ Multæ Synodi in Occidente celebratæ, in Italia, Gallia, Anglia, ut Epilcopi Occidentaleſ tantò paratiores Concilium magnum & Oecumenicum ſextum accederent, ſi reſ privatim accuratè priùſ diſcuſſiſſent.

Pax quoque in Anglia compoſita eſt inter Nordhumbrorum & Mercie Reges per Theodorum Angliæ Primatem compoſi-

posito bello, in quo juvenis quidam captus nunquam vinciri potuit, quin vincula continuo dissolverentur, quia fratrem habuit sacerdotem, qui eundem defunctum existimans, sæpius missas pro animâ ejus celebrare consueverat.

✠(680.)✠ Agatho Pontifex Romæ Synodum celebrat, dictam Generalem, 25. Episcoporum, in qua legatio decreta est Constantinopolim, eamque obiêre tres nomine Episcopi, sed legati privatim fuêre Theodorus & Georgius Presbyteri, Joannes Diaconus, & Constantinus Subdiaconus S. R. E. qui non disputarent, sed docerent, quænam esset Apostolica traditio. In professione autem fidei, cum scriptum esset, Spiritum S. ex Patre Filioque procedere, Græci nomen Filii turpiter expunxêre. Quæ nota hæreticorum communis est, libros & scripta corrumpere.

SYNODUS OECUMENICA SEXTA,
Seu Constantinopolitana tertia, contra
MONOTHELITAS.

Inchoata est hæc Synodus septimo Idus Novemb. cum jam legati Romani Pontificis incepissent in ea sedere (ut annales Græcorum tradunt) 280. alii pauciores volunt. Locus erat Secretarium sacri Palatii quod

quod cognominatum est *Trullus*, quæ vox adhibetur in iis quæ ad ædificium pertinent, pro sublimi fornice defuper in altum porrecto, & in rotundum concamerato, quem Itali dicunt *Cappulam*. In ejusmodi loco sex hoc anno actiones sive sessiones celebratæ sunt. Reliquæ sequenti anno, in quem hæc Synodus producta est, quia hæretici pro more suo tergiversati sunt, ut concinnius sua mendacia consuerent.

Romæ & in Italiâ, post solis & lunæ eclipses ingens contigit pestis, & visi sunt discurrere per urbem genii, bonus & malus, ita ut malus ad mandatum boni domorum ostia toties percuteret, quot funera ex iis efferenda essent. Nec ante remedium tanto malo allatum est, quam S. Sebastiano, ejus revelatione, in basilicâ S. Petri ad vincula ara poneretur. Unde tempore pestis in hunc Sanctum pietas extitit multis deinceps profutura.

Vamba Hispaniarum Rex, anno regni sui nono inchoato, lethiferâ potione sibi per Ervigium comitem natione Græcum, datâ alienatus à sensibus ab Episcopis ac proceribus Hispaniæ monastico habitu & clericali tonsurâ initiatur. Sed ipse ad se reversus vestem deponere noluit, & monasterio volens se inclusit, atque ut se verè
Chri-

Christianum profiteretur, eundem Ervigium sibi successorem dixit.

Observandum circa hoc, in Hispania viguisse tunc eam consuetudinem, ut cum urgente ægritudine se quis proximè moriturum putaret, ejusmodi monasterii habitu investiri peteret, quem si quis etiam inops suæ integræ rationis ab antistite ministratū quanquā nescius accepisset, haud ulterius ipsi ad sæculum reverti liceret, sed teneretur in perpetuum monachus permanere, licet poenā dignus censeretur sacerdos ille, qui non petenti illum ministrasset. Sic igitur Vamba Dei judicio assumptus in regnum, hominum fraude eo privatus est: Magno tamen animæ bono, ut qui reliquos vitæ suæ annos septem & ultrà, in exercitio virtutum piissimè traduxit, æterno regno terrenum permutaturus.

DECAS IX.

✻ *Ab anno Christi 680. ad annum 690.* ✻

681. **A**bsolutum est hoc anno Concilium septem aliis sessionibus. in quibus damnatus est error Monothelitarum, & nominatim anathemate percussæ sunt procacissimi duo hæretici Macarius
H Antio-